

14. § 37 A, stk. 2, 2. pkt., affattes således:
 „Med hensyn til et eventuelt fradrag efter stk. 1 og til personfradraget gælder stk. 1, 3. og 4. pkt., og § 37, stk. 2, 2.-4. pkt., også i forhold til den indkomst, der efter 1. pkt. henføres til hustruen.“

15. § 37 A, stk. 3, affattes således:
 „Stk. 3. Reglerne i stk. 2 gælder ikke, hvis hustruen har særskilt indkomst eller indkomst, hvoraf der svares sømandsskat, eller hvis sambeskatningen med hustruen er opført inden indkomstårets udgang.“

16. Efter § 37 A indsættes:
 „§ 37 B. Ved beregningen af indkomstskat indrømmes der to personfradrag for personer, som er skattepligtige efter § 1, og som ved udgangen af det kalenderår, hvori skatten betales, opfylder aldersbetingelsen for at oppebære folkepension, oppebærer eller er tillagt ret til at oppebære folkepension, pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl., invalidepension eller invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg. Det gælder dog ikke, når den skattepligtige ved udløbet af indkomståret er sambeskattet med en ægtefælle.

Stk. 2. Vedkommende amtsskatteråd — i København og på Frederiksberg vedkommende skattedirektorat — kan tillade, at der ved beregningen af indkomstskat for en person, der er skattepligtig efter § 1, og som ikke ved indkomstårets udgang er sambeskattet med en ægtefælle, indrømmes to personfradrag, når han godtgør, at han har børn, herunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn, som ved begyndelsen af det kalenderår, hvori skatten betales, er fyldt 18 år og er under uddannelse. Det er dog en betingelse, at barnet i indkomståret i overvejende grad forsørges af den skattepligtige. Ligningsrådet kan ændre de af amtsskatterådene og direktoraterne for Københavns og Frederiksberg kommunes skattevæsen i henhold til foranstående trufne afgørelser.“

17. § 39, stk. 2, affattes således:
 „Stk. 2. Har selvstændig formueskattepligt kun foreligget i en del af et år, svares formueskat alene med så stor en del af helårsskatten, som forholdsmæssigt svarer til det antal dage af året, hvori den selvstændige skattepligt har bestået.“

18. Til § 41, stk. 1, føjes som 3. pkt.:

„For personer, der anvender et andet indkomstår end kalenderåret, tilsvares de foreløbige beløb for et givet indkomstår i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.“

19. I § 42 ændres ordet „indkomstårets“ til: „kalenderårets“.

20. I § 48 indsættes som stk. 5:

„Stk. 5. Finansministeren kan bestemme, at der ved den indeholdelsespligtiges beregning af A-skat skal ske nedrunding af det beløb, hvoraf skatten beregnes, til det nærmeste med 10 delelige kronebeløb.“

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

21. I § 48 tilføjes som nyt stykke:

„Stk. 8. Skattemyndighederne kan meddele den indeholdelsespligtige de oplysninger, der ellers fremgår af skattekortet, bikortet eller frikortet. Indeholdelse af A-skat skal da ske på grundlag af disse oplysninger.“

22. Efter § 48 indsættes:

„§ 48 A. Finansministeren kan, når særlige grunde taler herfor, bestemme, at indeholdelse af foreløbig skat i visse arter af A-indkomst skal ske uden anvendelse af skattekort eller bikort. Ministeren fastsætter nærmere regler om indeholdelsen i disse tilfælde.“

23. I § 56 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Finansministeren kan endvidere fastsætte minimumsgrænser på ikke over 10 kr. for efterbetaling fra og tilbagebetaling til den indeholdelsespligtige i tilfælde, hvor det beløb, der skal svares efter rederegørelsen, med tillæg af gebyr og renter, jfr. §§ 57 og 63, afviger fra det indbetalte beløb. Det kan endvidere bestemmes, at der ved beregning af gebyr og renter bortses fra ørebeløb.“

24. § 57, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

„Finansministeren kan endvidere give regler om de indeholdelsespligtiges regnskabsførelse vedrørende udbetaling og godskrivning af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat.“

25. I § 60 indføjes efter stk. 1 som nyt stykke:

„Stk. 2. For personer, der anvender et andet indkomstår end kalenderåret, mod-